bobo

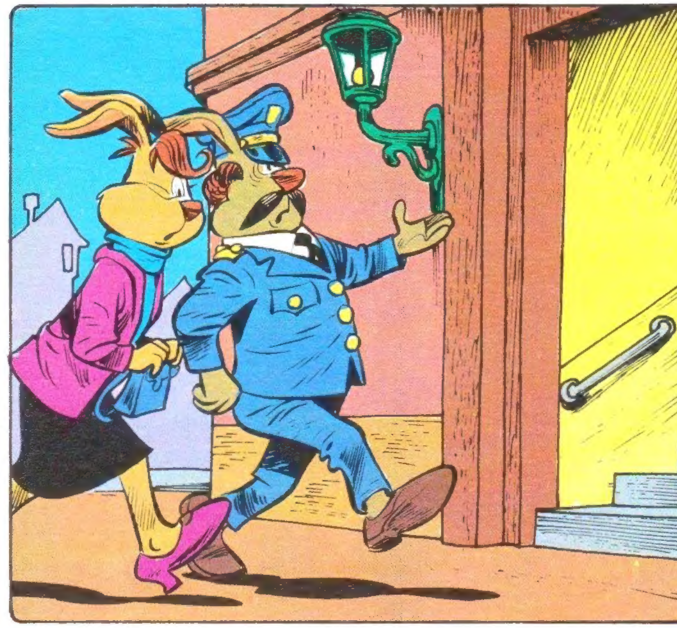
leuk en leerzaam

Nr. 38
losse nummers f 1,30
België 21 F.

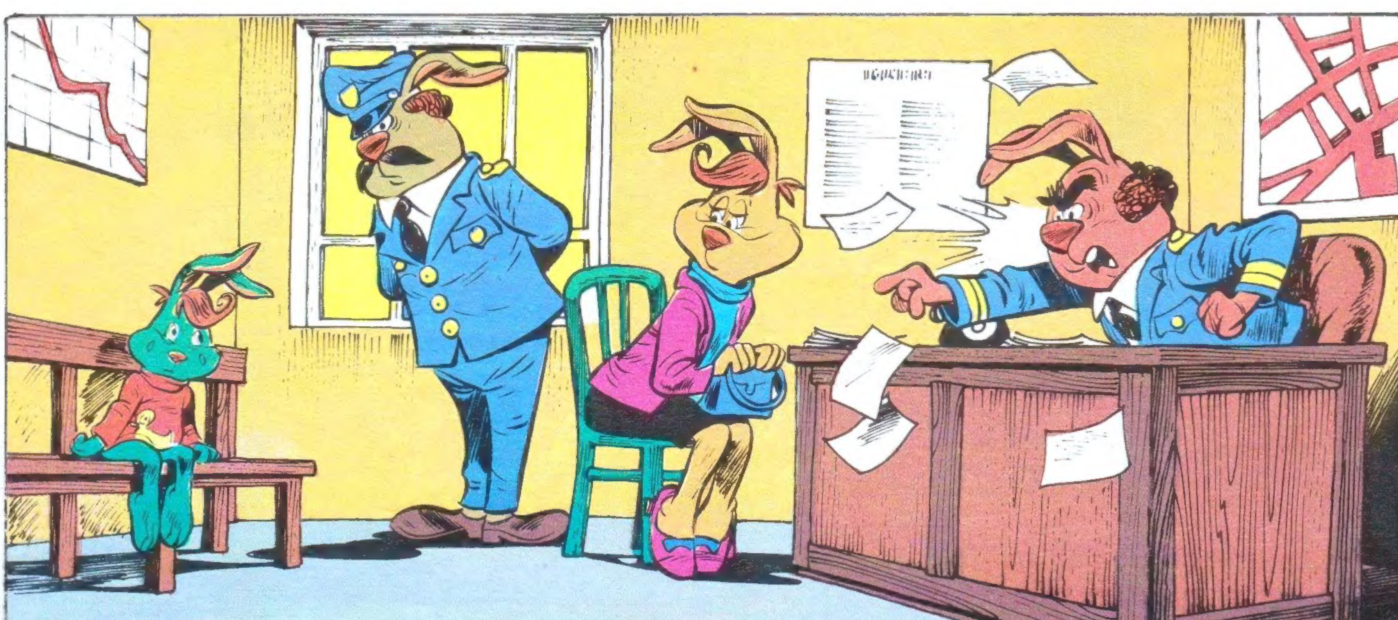
Kleutertje Knutsel
2 Borduurkaarten

Alle kinderen zijn naar school en mama is met de afwas bezig. „Hè!" zegt ze boos. „Nu wordt er weer gebeld!" Ze droogt haar handen af en doet de deur open. „Gaat u even mee naar het bureau!" zegt de politie.

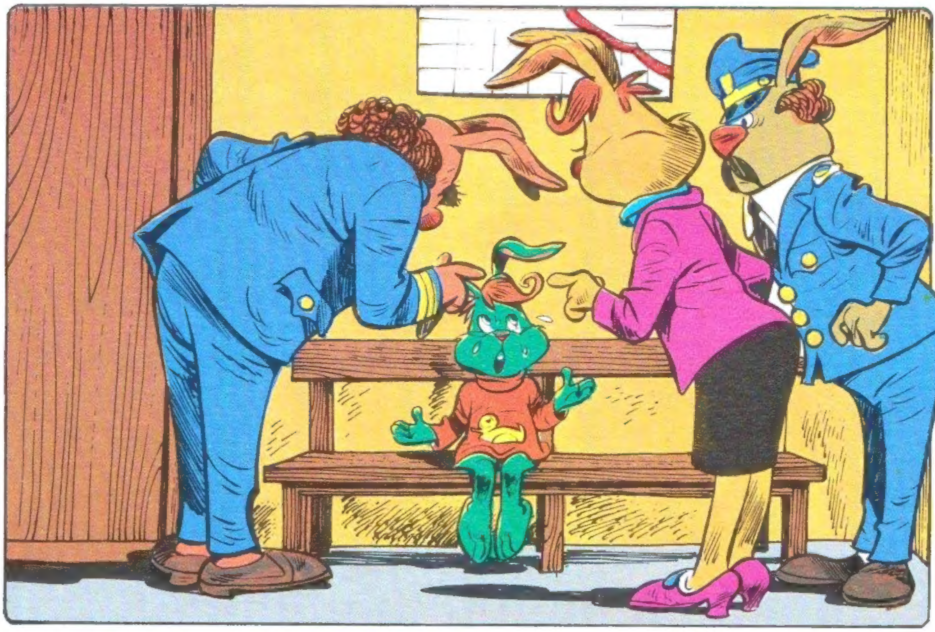
Natuurlijk is mama geschrokken! „Wat is er dan gebeurd, agent?" vraagt ze. „Uw dochter zit op het bureau," zegt de agent. „Er is toch niets met Boemsi gebeurd?" roept mama. „Nee, maar ze is wél erg stout geweest!"

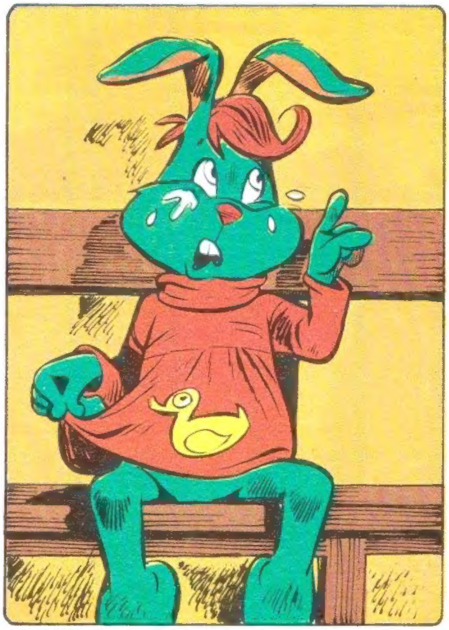
Op het bureau ziet mama Boemsi huilend op een bankje zitten. „Zo, zo, mevrouw," zegt de baas van de politie streng. „U heeft een hele stoute dochter! Ik denk dat we haar maar een paar dagen hier houden, voor straf!"

„Maar wat is er dan toch gebeurd?" zegt mama. Boemsi begint nog harder te huilen! „Uw dochter Boemsi heeft het park vernield!" zegt de politie. „Boemsi?" zegt mama verbaasd. „Maar die HOUDT juist zo van bloemen!"

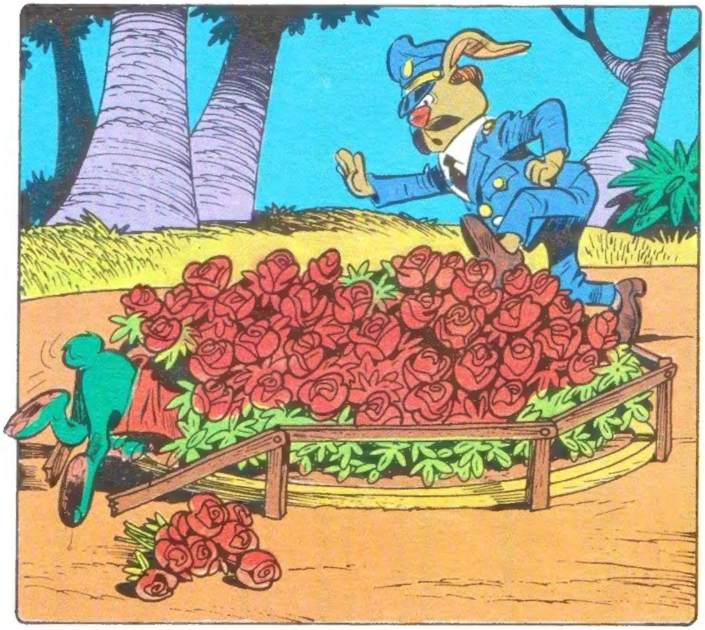
Boemsi's verrassing

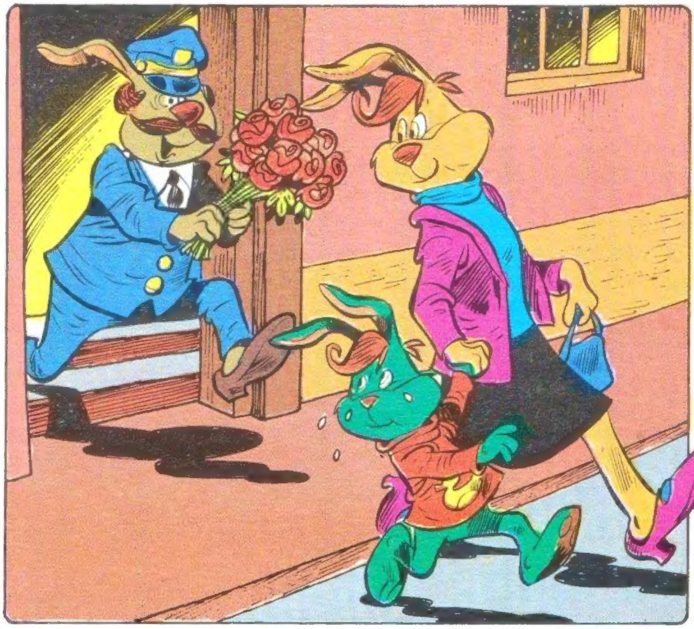
„Dat kan wel zijn, mevrouw," zegt de politie. „Maar ze heeft wel dértig rozen afgeplukt. En ze heeft er wel hónderd gebroken!" Mama begrijpt er niets van. „Boemsi! Wat heb je toch gedaan?" vraagt ze. Snikkend probeert Boemsi te vertellen. „Er waren wel DUIZEND rozen!" huilt ze. „En ik wou...

„Ik wou ze voor je plúkken!" snikt Boemsi. „Omdat je zo'n mooie jurk voor me gemaakt hebt! En er waren tóch zoveel rozen!"

„Toen dacht ik: ik pluk er nog één..." vertelt Boemsi. „En toen viel ik over het hekje! En toen braken de rozen. Maar per ongeluk! Ik deed het niet expres!" „Je mág helemaal geen bloemen plukken in het park!" zegt mama.

Gelukkig mag Boemsi met mama mee. De politie gelooft wel dat ze het niet expres deed... Maar als ze buiten zijn, roept de agent: „Boemsi!" Ze schrikt! „Nóóit meer doen!" zegt hij. „Hier zijn je rozen!"

Jip en Janneke

Grote hond Hector

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke zitten zoet te spelen.

En Takkie ligt naast hen. Hij slaapt. En Siepie de poes ligt op een stoel. Zij slaapt ook.

En dan wordt er gebeld.

Grrrr, zegt Takkie. Hij is ineens wakker. En hij gromt. En hij bromt. Grrr!

Wat is er toch, Takkie?

Maar o wee, o wee, daar gaat de deur open. En er komt een grote hond binnen.

Een hele grote hond. Er komt ook nog een meneer binnen. Dat is de buurman.

Het is de baas van de hond. En hij roept: Hier, Hector. Hier, Hector.

Maar Hector, de grote hond, blijft niet bij de baas. Hij gaat regelrecht naar Takkie.

En hij gromt ook. Grrrr. O, o, hij zal Takkie vast opeten! Hij is zo groot.

De honden staan vlak tegenover elkaar. En ze brommen erg hard.

En dan ineens, rats, daar slaat Siepie haar pootje uit. Ze geeft de grote hond een haal over zijn neus.

Jeng jeng jeng, zegt Hector. En hij kruipt achteruit. Hij had de poes niet gezien. Hij is zo geschrokken.

De baas neemt hem nu aan zijn halsband.

Zie-zo, zegt de baas. En nu sluit ik jou zolang op. In de keuken.

Hè, hè, de grote hond gaat naar de keuken.

En Jip zegt: Dat was heel knap van je, Siep. Je hebt Takkie gered. Je hebt hem het leven gered.

Ja, zegt Janneke. Hij zou Takkie vast hebben opgegeten.

Dat geloof ik niet, zegt de baas van Hector. Maar misschien had hij Takkie wel gebeten. Zijn jullie erg geschrokken?

Ja, Jip is erg geschrokken. En Janneke ook.

Wel, wel, zegt de buurman. Dat is akelig. Maar ik heb iets voor jullie meegebracht. Voor de schrik. Kijk, twee pakjes. Voor ieder een. En vanavond mag je ze openmaken.

Jip en Janneke zijn heel blij. En heel nieuwsgierig.

En de pakjes zijn mooi groen en rood. Wat zou erin zitten?

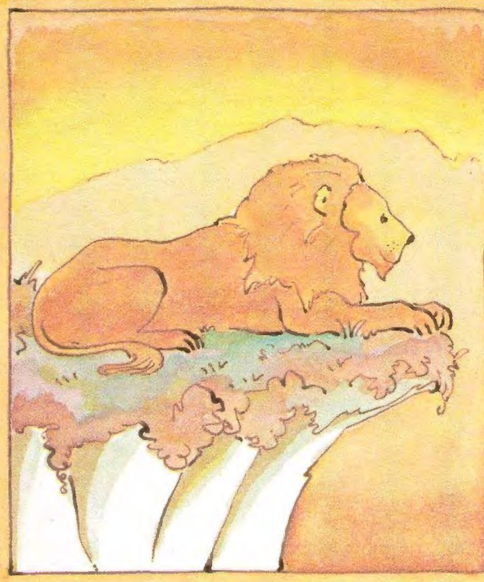
Nu ga ik weer, zegt de buurman. En ik neem Hector mee.

Als de buurman weggaat, met Hector aan de lijn, blaft Takkie heel hard. Waf, waf, waf!

Ssst, Takkie, zegt Jip. Niet zo'n praats.

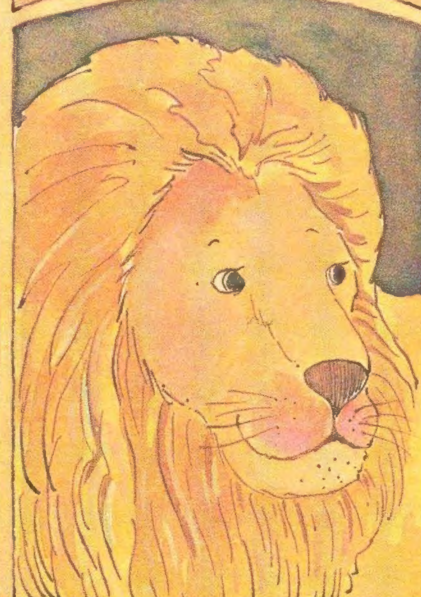
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

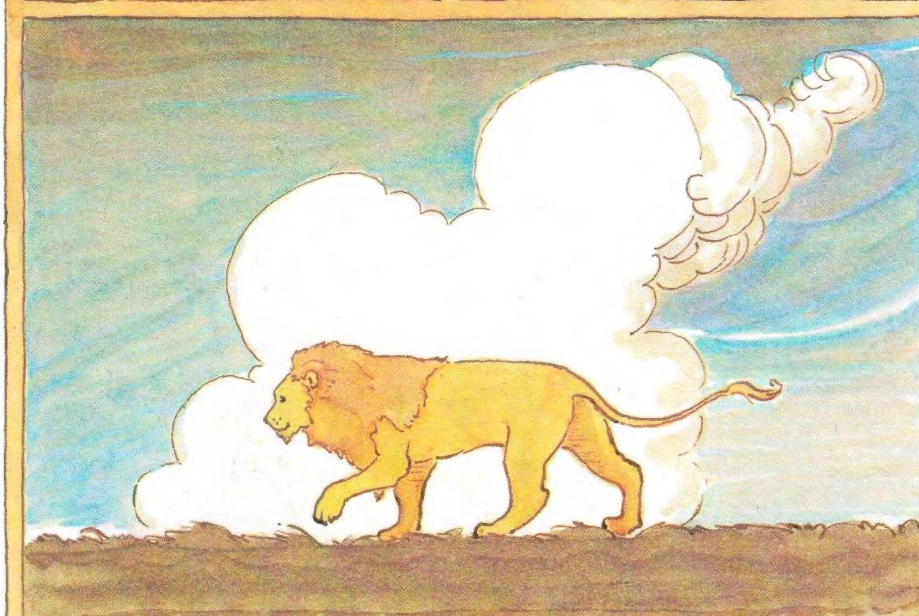
Vriendjesdier

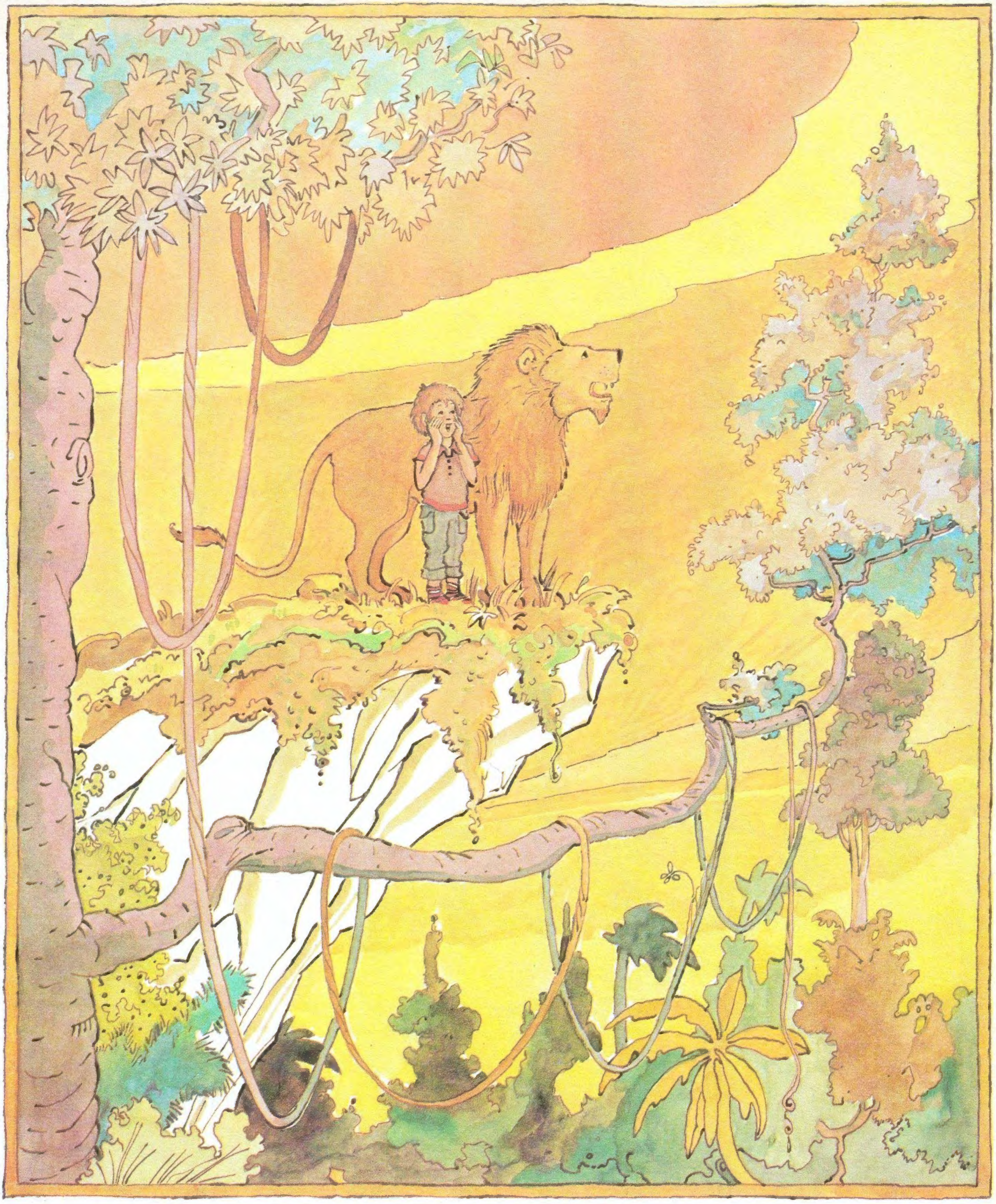
Ik wil als vriend
een leeuw.
In de grote vakantie
gaan we
naar Afrika.
Overdag
slapen we daar
in onze geheime hut
in het kreupelhout.
Als de zon
ondergaat
geven we
een harde brul
en gaan we op jacht.
We maken
in 't donker
spannende tochten
en
sluipen
onhoorbaar
door het veld.
Mijn vriend
op zachte poten
en ik
op mijn sokken.

In Holland staat

Het is 's avonds elf uur. Het is heel rustig rond het huis. De meeste kinderen slapen al. Alleen een paar vaders en moeders zijn nog op. Ze lezen wat of kijken televisie. Over een uurtje gaan zij ook naar bed en dan is alles donker in het huis. Behalve bij de bakker... daar blijft het licht nog een poosje aan. Hij moet brood bakken voor de volgende dag. Daarna gaat hij ook slapen. Welterusten allemaal!

Tekening: Daniele Bour

een huis

POST

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Ze wilden naar huis. Ik wist het zeker. Hoe ik dat wist?
Omdat ik die nacht een gesprek afluisterde. Het kwam uit mijn rugzak. Ik werd wakker omdat Dotje huilde of was het een kat daarbuiten in de regen? Maar het was zeker de stem van Zwef die neuzelde: „Op een dag reizen we weer naar Anoes.
Het is wel leuk hè? Reizen met Beer. Net alsof we op een oud paard zitten, midden in de nacht." Daarna hoorde ik Poeska zuchten: „Ja hoor, best fijn. Net of we in een schokkerige volle bus zitten. Zeg Zwef? Wat zou Anoes nu doen?"
„Slapen, denk ik," antwoordde Zwef.
„Met wie?"
„Met Keesje de panda-poenda, denk ik."
„Oh," zei Poeska. En na een tijdje..." Keesje zal wel jaloers zijn op mijn staart, hè Zwef? Omdat ik een nieuwe vossestaart heb."
„Ja nou, zeker wel. En ook op je nieuwe ogen. Jouw ogen zijn nu veel mooier dan Keesje zijn ogen." En na weer een tijdje fluisterde Zwef: „Poeska? Eerst was jij bang dat ze je in de vuilnisbak zouden gooien maar nu ben ik het. Omdat ik zo vies geworden ben van die zwijnepoot."
„Welnee," riep Poeska. „Ik denk dat Oma je wel weer schoonmaakt."
„Misschien heeft Oma wel een nieuwe Zwef gemaakt voor Anoes omdat ik al zolang weg ben," zei Zwef.
„Misschien heeft de poes wel jonge poesjes gekregen," fluisterde Poeska. „En dan ziet Anoes natuurlijk mijn nieuwe staart niet.
Echte poesjes zijn veel leuker."
„Zal ik jullie eens wat zeggen," riep ik. „Ik ben klaarwakker en ik heb alles gehoord. Weet je wat er met jullie aan de hand is? Jullie willen terug naar Anoes.
Zeg het maar eerlijk. Daar kan ik best tegen."
„Welnee..." zeiden ze allebei tegelijk. „Hoe kom je daar nu bij."
Ik haalde Zwef en Poeska uit mijn rugzak en zette die aan het voeteneinde van mijn bed. „Laten we maar eens praten," zei ik.
„Ja, praten over Anoes," zei Poeska. „Wat denk je dat ze van die nieuwe vindt?"
„O, dat wordt een trouwfeest," gniffelde Zwef. „Ik weet zo al welke vriendjes er mogen komen. Elsje, Antje, Patric en Jeroen en Lotje. Jeroen mag vast de trouwmeneer worden en ik denk dat de badkamer de kerk wordt. En dan krijgen ze priklimonade en koekjes met roze. En de bolderkar wordt de trouwkoets en daarin gaan we met z'n allen een blokje om rijden. Ik denk dat Kiena en Ben in het poppenhuis mogen wonen. Hè, Poeska. Dan gaat Anoes weer tuppen..." grinnikte Zwef.
„Wat is tuppen?" vroeg ik.
„Een heel gek spelletje maar dat mogen we niet vertellen.
Tuppen is geheim."

De volgende ochtend heb ik een doos gezocht. Daar heb ik ze allemaal in gedaan. Met die doos ben ik naar het postkantoor gehold en natuurlijk kwam ik daar weer een meisje tegen dat sprekend leek op Anoes.
„Wat zit daarin? Wat zit daarin? WAT ZIT DAARINNNNNN?" vroeg ze.
„O, gewoon. Stom speelgoed," zei ik. „Een stomme clown, die heet Zwef. Een stomme poes, die heet Poeska, een stomme Barbie die heet Kiena en die andere stommerd die heet Ben en een stom babypopje. Wat is daar nu aan?"
„Juist leuk," zei ze. „Daar kan je mee spelen."
„Ja, dat weet ik," zei ik.
En toen ik buiten kwam regende het tranen met tuiten. De lucht was boos en zwart. Wat moet ik nu nog, zo helemaal alleen, dacht ik.
Ik wil ook naar huis.
Ik wil erbij zijn als Kiena en Ben gaan trouwen.
Ik holde naar het station en kocht een kaartje voor de trein.
„Dag bossen, dag België, Anoes, we komen eraan!"

UIT

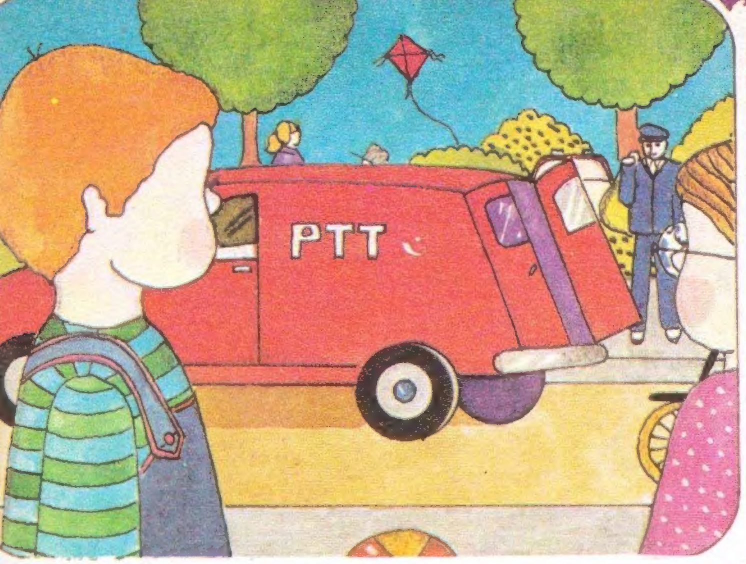
Lieve oma,

De oma van Mark woont ver weg. Daarom schrijft hij haar af en toe een brief. Die brief moet dan een hele reis maken. Eerst gooit Mark hem in de brievenbus. Even later wordt de brief door de rode postauto opgehaald en meegenomen naar het postkantoor. Daar worden de brieven uitgezocht. „Bonk," doet de stempel en dan staat er een datum op de postzegel. Samen met een heleboel andere brieven zit Marks brief in een postzak. Ze gaan met de trein mee. Op het perron worden de zakken afgehaald. De pakjes en brieven gaan in de grote fietstas van de postbode. Hij bezorgt de post. Zo komt de brief ook bij de oma van Mark.

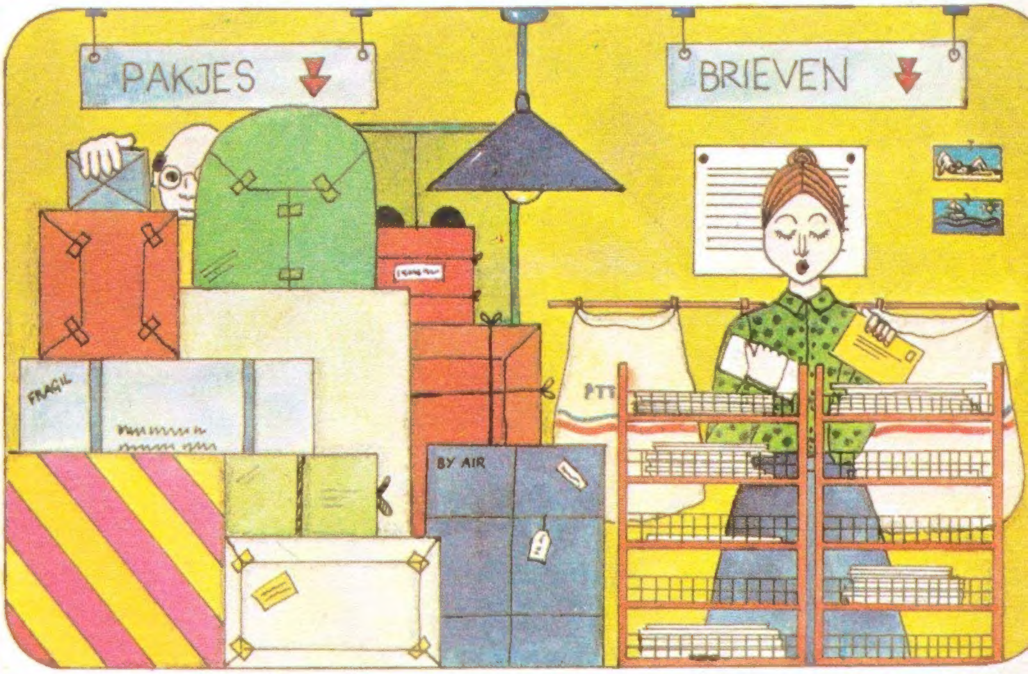

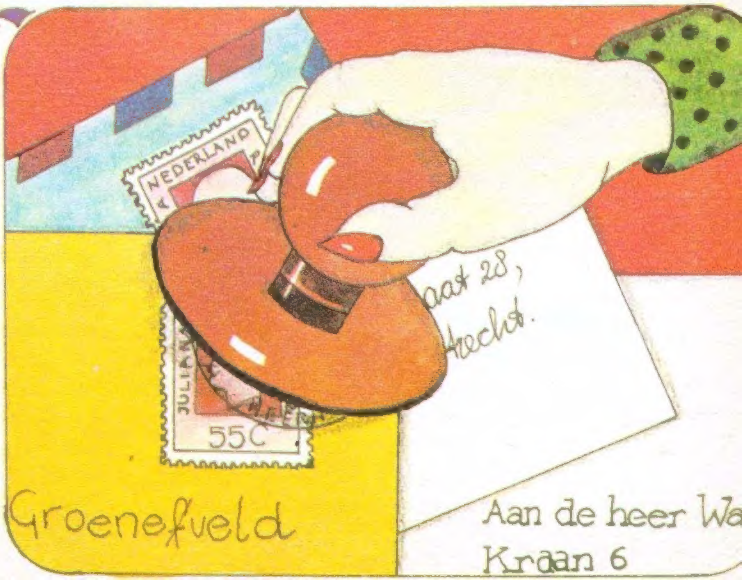

Tekening: Saskia Wieringa-Lodder

Alles in de postzakken

Bobo mag een dagje helpen op het postkantoor. Hij moet de post uitzoeken. Er zijn veel pakjes, brieven en kaarten. Er staan drie postzakken; één voor de kaarten, één voor de brieven en één voor de pakjes. Bobo weet niet wat in welke zak hoort. Wil jij hem helpen? Trek dan lijntjes van de kaarten, brieven en pakjes naar de goede postzak.

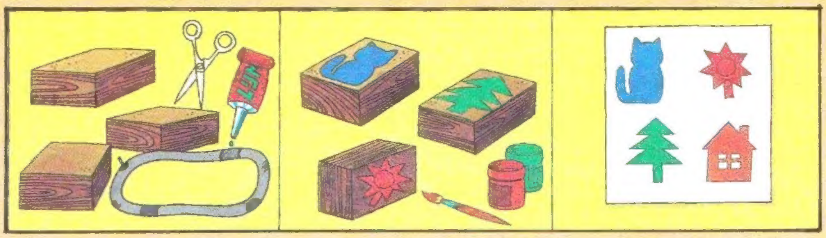
Mini postkantoor

„Mag ik van u twee briefkaarten, een postzegel en een envelop?" Met dit mini postkantoor zal uw kind zich niet vervelen! Een loket, postzegels, een telefoon, briefkaarten, een stempelsetje, alles wat met het postkantoor te maken heeft, zit in deze doos. Een leuk kadootje voor de kleine postbode!
Te koop in de speelgoedzaak. Prijs: f 15,95.

Stempelen met fietsbanden

Een oude binnenband van een fiets kunt u beter niet weggooien. Het is namelijk uitstekend materiaal om mee te stempelen. Uit de binnenband worden eerst eenvoudige figuren geknipt. Hierbij zult u uw kind een handje moeten helpen. Dit figuur wordt op een blokje hout geplakt en daarna kan het stempelen beginnen. Met plakkaatverf krijgt u het beste resultaat.

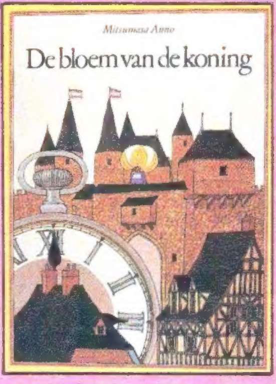

De reis van Beer is afgelopen

Deze week vindt u op pagina 10 en 11 het laatste deel van de verhalenserie „En wat er toen gebeurde". Deze verhalen heeft schrijfster Simone Schell speciaal voor Bobo geschreven. De prachtige illustraties waren van The Tjong Khing.
Volgende week starten we met een nieuwe serie verhalen, met tekeningen van Monica Maas.

De koning houdt alleen van grote dingen

Er was eens een koning, die alleen van grote dingen hield. Zijn lakeien moesten de vreemdste kapriolen uithalen om hem tevreden te stellen. Maar gelukkig komt hij tot inkeer! Op een dag ontdekt hij dat kleine dingen ook heel mooi kunnen zijn! De illustraties bij dit sprookje zijn van Mitsumasa Anno. Uitgave Ploegsma. Prijs: f 15,90. Te koop in de boekhandel.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Op de boerderij 1

Een boerderij, met alles erop en eraan vindt uw kleuter de komende drie weken in Kleutertje Knutsel. Het enige dat hij nodig heeft is een schaar, een pot lijm en een flink stuk karton om alles op te plakken. Volgende week beginnen we met de boerderij zelf.

bobo Nr. 38 - 21 september 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

BAD

water
lekker warm
lekker spelen
bootje varen
hoge golven
zeep in je ogen
en
heel hard huilen

